

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2539). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ.2540-2544. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2544). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ.2541-2545. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

คณะกรรมการด้านครอบครัว คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ, สำนักงาน. (2539). การพัฒนาครอบครัว. กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด. จากเพลงไทยสากลของวีย์รุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต

จิรวรรณ กาญจนานันท์. (2540). เนื้อหาเพลงไทยยอดนิยม การรับรู้ประโยชน์และความพึงพอใจ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิธิ เอียวศรีวงศ์.(2538) .ไขน.คาราบาว.น้ำเน่า. และหนังไทย : ว่าด้วยเพลง ภาษา และนานา มหรรสพ. กรุงเทพฯ : มติชน.

นิโลบล โควาทิกษ์เทศ.(2534) .การวิเคราะห์เพลงไทยสมัยนิยมตามทัศนคติของสุนทรียศาสตร์ยุคหลังสมัยใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุษปรัชาติ พันธุ์กระวี.(เมษายน 2546).นักร้อง.สัมภาษณ์

พงษ์สิทธิ์ คัมภีร์.(เมษายน 2546).นักร้อง.สัมภาษณ์

พรเพ็ญ ต้นประเสริฐ.(2533).เพลงไทยสากลระหว่างปี พ.ศ.2529-2531 : การศึกษาในด้านลักษณะภาษาและการสะท้อนวัฒนธรรมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์.(2545) จิตวิทยาครอบครัว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พูนพิศ อมาตยกุล. (2530). ดนตรีวิจักษ์. กรุงเทพฯ : บริษัท รักซ์ศิลป์ จำกัด.

ลำเนา เขี่ยมสะอาด. (2539).การวิเคราะห์เพลงไทยสมัยนิยมแนววิโรค. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรรณลดา พิรุณสาร.(2543). การสื่อความหมายในเพลงปลุกใจสี่เหล่าทัพ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิฑูร ศิลาอ่อน. (เมษายน 2546). นักร้อง. สัมภาษณ์

วิภา นาลาภ. (2541). บทบาทของนิตยสารผู้หญิงแนวครอบครัวในการพัฒนาครอบครัว.

สุเทพ ถวัลย์วิวัฒน์กุล.(เมษายน 2546). นักร้อง. สัมภาษณ์.

อภิรดี ภูภิรมย์.(2543). วาทศิลป์ในเพลงไทยสมัยนิยม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อวยพร พานิช และคณะ. (2544). ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Graham, Gordon (1988) Philosophy of the Arts. USA : Routledge,

Infante, D., Rancer , A& Womack, D. (1977) Building Communication Theory.

USA : Waveland Press,

ภาคผนวก

รายชื่อเพลงที่ใช้ในการวิจัย

จำนวน 74 เพลง

(เรียงตามลำดับตัวอักษร)

ลำดับที่	ชื่อเพลง	ชื่อศิลปิน	หน้า
1.	กลับบ้าน	แม่น้ำ	107
2.	คนดีที่หนึ่ง	สมพล ปิยะพงษ์ศิริ	107
3.	คนพิเศษ	หนู มิเตอร์	108
4.	ความเป็นแม่	นครินทร์ กิ่งศักดิ์ (บ้าง)	108
5.	ค่าน้ำนม	ด.ญ.พีรดา สุขวัฒน์	109
6.	คำสัญญาที่ว่างเปล่า	โฮป	109
7.	คิดถึงบ้าน	จรัล มโนเพชร	110
8.	คิดถึงแม่	โฮป	110
9.	คิดถึงแม่	รอน อรัญย์	111
10.	คิดถึงแม่	แก้ว ปลายพันธุ์	111
11.	คิดถึงห่วงใย	เชน ชาโดว์	112
12.	คุณพ่อ	วิฑูร ศิลาอ่อน	112
13.	ใครหนอ	กลุ่มเด็กน้อยเสียงใส	113
14.	จดหมายจากพ่อ	หมวด สะตอ	113
15.	จดหมายถึงพ่อ	อืด ฟูตบาร	114
16.	ใจยังสู้	หนู มิเตอร์	115
17.	ด้วยมือของเธอ	นัท มีเรีย	115
18.	ด้วยสองมือแม่นี้ที่สร้างโลก	คณาคำ อภิรดี	116
19.	ดูพ่อเป็นตัวอย่าง	มนต์ชีพ ศิวะสินางกูร	116
20.	ต้นทางสู่เส้นชัย	SYAM	117
21.	ทำให้พ่อ	ปีเตอร์ คอร์ป ไดเรนดัล	118
22.	น้องเอ๋ย	อุ๊ ฤกษ์ชัย	118
23.	น้ำตาแม่	เคียด	119
24.	นิทานของพ่อ	วีรวัลย์ ไพธังาม	119
25.	บวชให้แม่	ฉมา มา	120
26.	บ้าน	ไพบุลย์เกียรติ เขียวแก้ว	120

ลำดับที่	ชื่อเพลง	ชื่อศิลปิน	หน้า
27.	บ้านของความทรงจำ	ฤทธิพร อินสว่าง	121
28.	บ้านของเรา	ธงไชย แมคอินไตย์	121
29.	บ้านของเรา	อิสรา อนันตทัศน์	122
30.	บ้านนาคอยอยู่	บิลลี่ โอแกน	122
31.	บุญคุณของแม่	จิ้น กรรมมาชน	123
32.	ปรารถนาของพ่อ	แซมเมอร์	123
33.	ฝากดาว	ด.ญ.นภัทร เดบุญยง	124
34.	พ่อ	ไพบุลย์เกียรติ เขียวแก้ว (ป๊าน)	124
35.	พ่อ	ขจรศักดิ์ รัตนนิสสัย	125
36.	พ่อ	นุภาพ สวันตร์จัน	125
37.	พ่อ	หงา คาราวาน	126
38.	พ่อ (สายเกินไป)	สันกาลา	126
39.	พ่อของลูก	โฮป	127
40.	พ่อครับ	พลับ	127
41.	พ่อบอก	กะลา	128
42.	พ่อเป็นกรรมกร	พงษ์สิทธิ์ คัมภีร์	128
43.	พ่อให้พ่อ	ทีน & คิม	129
44.	พื้	นาตาลี สปีลเบิร์ก	130
45.	พี่ชายที่แสนดี	ระวีวรรณ จินดา	131
46.	เพลงของพ่อ	อิง อชิตะ ปราโมช	131
47.	เพลงของพ่อ	สุเมธ & เตอะบั้ง	132
48.	เพาะรัก	โฮป	132
49.	เพื่อน้อง	ลาบานูน	133
50.	แม่	เสกสรร สุขพิมาย (LOSO)	133
51.	แม่ (1)	พงษ์สิทธิ์ คัมภีร์	134
52.	แม่ (2)	พงษ์สิทธิ์ คัมภีร์	134
53.	แม่คิดถึง	สันกาลา	135
54.	แม่จำ	วิฑูร ศิลาอ่อน	136
55.	แม่จำ	แซมเมอร์	137

ลำดับที่	ชื่อเพลง	ชื่อศิลปิน	หน้า
56.	รักของแม่	แก้ว ลายทอง	137
57.	รักใดไม่เท่าพ่อ	CROCODILE JUNIOR	138
58.	รักที่ยิ่งใหญ่	มายา	138
59.	ลูกชายของแม่	ฤทธิพร อินสว่าง	139
60.	ลูกผู้ชาย	สันติภาพ	139
61.	ลูกพ่อ	อุเทน พรหมมินทร์	140
62.	ลูกแม่ค้าขนมจีน	คนสองหน้า	140
63.	ลูกยังไม่ท้อ	จิระศักดิ์ ปานพุ่ม	141
64.	ลูกอยากบอก	พงษ์สิทธิ์ คัมภีร์	141
65.	สองเต่า	จรัล มโนเพ็ชร	142
66.	สองมือแม่	อ้อย กะท้อน	142
67.	หวังของพ่อแม่	สันติภาพ	143
68.	ให้คนคนหนึ่ง	ด.ญ.กชกร สมบูรณ์านนท์	143
69.	อยากกลับบ้าน	ธนพล อินทฤทธิ์	144
70.	อิมอูน	ศุ บุญเลี้ยง	144
71.	อูนไอรัก	ประกาศิต	145
72.	ไอน้องชาย	SMELL	145
73.	ไอลูกชาย	ปิ่น	146
74.	ฮีโร่ (HERO)	ไพศาล ประสานพงษ์	146

กลับบ้าน แม่ น้ำ

ครั้นครั้นนั้นฝนชโลมทาบท่า
อาบทุ่งท้องผืนดินบ้านนา
เทือกสวนไร่นาชุ่มฉ่ำ หอมกลิ่นไอดิน
กลิ่นหญ้าฟางเฝ้ายวนเสียดัง
ได้กลับมาแดนแห่งความหลัง
มนต์ขลังยังไม่คลาย

วีรคลื่นเป็นสายลำธารหลากมา
อาบแผ่นดินถิ่นนี้นานมา
วิหคนกกาเร้งรำไม่หน่าย จากไปเสียนาน
กลับมาไม่อาจจากไกล
หวนคิดขึ้นมาใจหาย
พรุ่งนี้ต้องไกลจากบ้าน

* เส้นทางชีวิต ลีขิตได้ตามทางของตน
โชคชะตาเวียนวน ให้ดั้นด้นอยู่ในเมืองหลวง
อยากกลับมาอยู่แบบนา ชบดินบ้านดง
แต่วันเวลามันทางสุดท้ายต้องลาจากบ้าน

** พรวิวฝนเพียงสายลมโบกโบยมา
ตั้งหนึ่งคำร้อยเรียงอำลา
จากท้องทุ่งนากล้าข้าว
แหว่ยินเสียงแหว่ รำพันกระซิบเบา ๆ
ถิ่นแดนดงคองเหงา รอวันเจ้านั้นคืนมา
(ซ้ำ *, **)

*****

คนดีที่หนึ่ง สมพล ปิยะพงศ์ศิริ

ตั้งแต่เกิดมา ก็มีแค่เพียงแต่เธอ
รักฉันยิ่งกว่า ทุกคนที่เคยว่ารักกัน
คำว่ารัก แม้เธอไม่เคยพูดมา
แหว่ตาก็บอกหมดทั้งหัวใจ

เมื่อไหร่ที่ฉันสุขสบายและไปได้ดี
ยิ้มเธอจะแฉ่ง หน้าเธอจะบานอิมหัวใจ
วันใดที่ฉัน คลุกคลานยับเยินแพ้พ่าย
แหว่ได้ยินเธอร้องไห้เบา ๆ

ซึ่งที่สุดคนดี แบบนี้มีคนเดียว
แบบยิ่งดูยิ่งงาม ยิ่งใกล้ยิ่งซึ่ง
รักที่สุดคนดี คนดีที่หนึ่ง
ฉันรักเธอมากขึ้นทุกวัน

ตั้งแต่เกิดมาก็มีแค่เธอเท่านั้น
ฉันรักที่สุด และไม่มีวันหยุดรักเธอเลย
และใจก็รู้ ว่าเธอนั้นก็ไม่เคย
ไม่เคยหยุดรักฉันเลยสักวัน

(ซ้ำ *, **)

ไม่เคยหยุดรักฉันเลยสักวัน

*****

คนพิเศษ

หนู มิเตอร์

ความเป็นแม่

นครินทร์ กิ่งศักดิ์

อยู่ห่างกันเพียงไหน

ไม่เคยคิดเปลี่ยนใจ

จะอยู่ไกลแค่ไหน

ไม่เคยคิดเปลี่ยนแปลง

จะซื่อตรงในรัก

รักเธอไม่เคยเคลือบแคลงเสมอไป

* ก็เธอเป็นคนพิเศษกว่า

ใครจะมาพิเศษกว่า

เธอคงไม่มีอีกแล้ว

ไม่มีใครคนไหน เข้าใจเหมือนอย่างเธอ

เฝ้าดูแลเสมอทุกทีที่เศร้าใจ

ปลอบประโลมกล่อมขวัญ

ฉันจนไม่หวั่นไหวในสิ่งใด

(ซ้า *)

จะบูชาความรัก ที่เธอมีให้ฉัน

จะกี่เดือนกี่วันหรือปีที่ผ่านมาไป

จะจดจำรำลึกพระคุณ อันยิ่งใหญ่ตลอดไป

(ซ้า *)

นะคุณแม่

ผมรักแม่

อิมม์ .....

คิดถึงแม่

ลูกเอ๋ยนอนหลับฝันดี

จะดูแลอยู่ทุกนาที แม่อยู่นี่ไง

รักเหลือเกินสุดหัวใจ

จะโอบกอดอยู่แนบกาย ไม่ห่างไกลเลย

* ให้ลูกน้อยไปหมดเลยทั้งใจ

ใครที่ไหนมาแทน

ทั้งที่เธอเองแสนจะเหนื่อยล้า

นี่ละหนาแม่คน ต้องอดทนมากมาย

ยามเมื่อเธอเสียใจ ใครจะรู้ (ใครรู้)

** ฉันจะดูแลเธอเอง

ฉันจะดูแลเธอ ใ้อเธอจำ

เหนื่อยล้ามามากเกินไป

ฉันจะดูแลเธอเอง

ฉันจะดูแลเธอ ได้ยินไหม

หากใครเขามารังแก ฉันจะดูแลเธอ

(ซ้า *, **)

ฉันรู้นะเธอแสนดี

ใครจะทำได้เหมือนไม่มี หาที่ไหนได้

ขอให้เธอได้รับฟัง

จะดูแลเธอแบบนั้นบ้าง ฉันจะตั้งใจ

*****

*****

ค่าน้ำนม

ด.ญ. พิรลดา สุขวัฒน์

คำสัญญาที่ว่างเปล่า

ไฮโป

แม่นี้มีบุญคุณอันใหญ่หลวง
ที่เฝ้าหวงห่วงลูกแต่หลังเมื่อยังนอนเปล
แม่เราเฝ้าโอดระเห่ กล่อมลูกน้อยนอนเปล
มิห่างหันเห ไปจนไกล

เมื่อเด็กจนโตโอ้แม่ถนอม
แม่ผ่ายผอมย่อมเกิดจากรักลูกบักดวงใจ
เติบโตโอ้เด็กจนใหญ่ นี่แหละหนอะไร
มิใช่ใดหนา เพราะค่าน้ำนม

* ควรคิดพินิจให้ดี ค่าน้ำนมแม่นี้
จะมีอะไรเหมาะสม
โอ้ว่าแม่จำลูกคิดถึงค่าน้ำนม
เลือดในอกผสมกลั่นเป็นน้ำนมให้ลูกดื่มกิน

** ค่าน้ำนมควรชวนให้ลูกฝัง
แต่เมื่อหลังเปรียบดังฝันฟ้าหนักกว่าแผ่นดิน
บวชเรียนพากเพียรจนสิ้น
หยดหนึ่งน้ำนมกิน
ทดแทนไม่สิ้นพระคุณแม่เอย

(ซ้ำ *, **)

***** .

ข้าวดีราคาถูกลีงหลานลูกให้คิมหมี่
สำราญสุข ทุกนาที่ เดิมอย่างนี้ชีวิตไทย
มาวันนี้ชีวิตเร้น แสนยากแค้น น้ำตาไหล
นี่ก็อยู่เสมอไป หาที่ไหนให้ลูกกิน
หัวใจแสนเหนื่อยนัก
เจ็บปวดนักแทบขาดใจ เดินไปก็คิดไป
ว่าใจถึงเกิดมาจน ถึงบ้านลูกต้องถาม
ข้าวในชามที่สัญญาไว้
พอบอกว่าจะหามาให้ แล้วทำไมถึงไม่มี
ยื่นน้ำตาดกเหมือนนรกบนปรุพี
หาแล้วก็ยังมี ลูกวันนี้จะกินอะไร
คิดไปทั้งน้ำตา ก็ยังหาคำตอบไม่มี
คนรวยก็รวยสิ้นดี แต่เรานี้ทำไมถึงจน
ถ้าสักวันฉันโชคดี มั่งมีเหมือนหลายคน
หวังว่าฉันจะดีค่าตน เข้ากับคนที่ไม่รวย (ซ้ำ)
พอบอกว่าจะหามาให้ แล้วทำไมถึงไม่มี

*****

คิดถึงบ้าน

จรัล มโนเพชร

คิดถึงแม่

โสภ

มองดูดวงดาว ก็คงเป็นดาวดวงเดียวกัน
มองดูดวงจันทร์ ก็เหมือนกับจันทร์ที่บ้านเรา
ยามนี้ฉันเหงา ... คิดถึงบ้าน

มองดูท้องฟ้า ก็ยังเป็นฟ้าผืนเดียวกัน
มองดวงตะวัน ก็ยังส่องแสงไปบ้านฉัน
ยามฟ้ามีดคร่ำ ... คิดถึงบ้าน

* อยู่ในเมืองกรุง ก็คงวุ่นวายและววงวน
มีแต่ผู้คน ก็เหมือนกับคนไม่รู้จักกัน
ชีวิตผกผัน ... คิดถึงบ้าน

** มองไปทางใด ก็มีแต่ตึกสูงสวยงาม
แต่ใจคนไม่งาม เหมือนกับคนที่บ้านเรา
ยามนี้ฉันเหงา ... คิดถึงบ้าน
(ซ้ำ *, **)

ผ่านมาหลายปี ที่แม่ได้จากโลกไป
แต่ไม่ว่าจะนานเพียงไร
ลูกยังทำใจไม่ได้สักที
ยังไม่อยากเชื่อ ว่าเหลือเพียงเก้าธูลี
เห็นภาพเลื่อนของแม่อังมี รอยยิ้มอิมใจ
คิดถึง ... คิดถึงแม่ครั้งใด
เหมือนดังหัวใจขาดวินไม่มีขึ้นดี
คิดถึง ... แม่ขา ทำไมต้องเป็นเช่นนี้
หากชาติหน้ามี ขอเป็นลูกแม่อีกครา
ตอนแม่อังอยู่ แม่ให้ลูกนั้นมากมาย
เฝ้าอบรมบ่มเพาะนิสัย
ผ่านวันและวัยได้มีเมตตา
จะเพียรเอาอย่าง เหมือนแม่อังอยู่เคียงกายา
* เพื่อหลานแม่เติบโตขึ้นมา จิตใจงดงาม
(ซ้ำ *)

*****

*****

คิดถึงแม่

รอน อรัณย์

คิดถึงแม่

แก้ว กลายพันธุ์

ถักทอความรักให้ลูกอบอุ่น
 ตักแม่เคยหนุนนอนหลับฝันดี
 แต่ว่าแม่จำวันนี้ลูกยังไม่ได้ดี
 กลับมาคราวนี้ไม่มีของฝาก

มีเพียงความรักที่เอามาให้
 มีเพียงหัวใจที่เอามาฝาก
 ใ้รู้ว่าแม่จำลูกคิดถึงแม่คิดถึงมาก
 ถึงยังทุกข์ยากก็อยากกลับบ้าน

* กลับมาเยี่ยมแม่เพราะห่วงแม่นัก
 อยากรู้แม่ยากลำบากเพียงไหน
 ลูกมาคราวนี้มีเพียงหัวใจ
 มาอิงอุ่นไอดวงใจแม่จำ

** กราบลาแทบเท้าถึงคราวต้องจาก
 อย่าได้ร้องไห้เลยนะแม่เอ๋ย
 สักวันได้ดีคงมีเหมือนเคย
 หนุนตักแม่เอ๋ยกลับมาแทนคุณ
 (ซ้ำ *, **)

*****

ยามลมหนาวพัดล่อง
 เฝ้ามองฟากฟ้าบ้านเฮา
 หวน คิดถึงแม่ คงชะเง้อ แม่คอยฟังข่าว
 ลูกชาย ลูกสาว แม่คงเหงาเมื่อเจ้าจากไป

จำเมื่อครั้งยังเยาว์ หน้าหนาวแม่คอยห่วงใย
 สองมือแม่กอด ถักทอผืนผ้าห่มให้
 เมื่อหนาว มาเยี่ยมกาย
 อยากกลับบ้านไปโอบอุ่นเดิม

สายลมพัดมาเตือน เตือนให้จำเรื่องเก่า
 ยามเหนงายามร้าวจิตใจ หัวใจห่วงหา
 ปลอบใจลูกยา ยามที่ลูกจากมา
 จะหาหญิงใด เหมือนแม่

* เย็นลมหนาวเตือนให้ จะกลับไปให้แม่ฟัง
 พา
 จะกลับไป ช่วยทำงานหนัก
 ให้แม่ได้พัก เมื่อยามชรา
 เฝ้าคอยนะแม่จำ จะกลับมาห่มผ้าให้แม่คืน
 เฝ้าคอยนะแม่จำ
 จะกลับมาห่มผ้า .. ให้แม่คืน ...

*****

คิดถึงห่วงใย

เซน ซาโตว์

คุณพ่อ

วิฑูร ศิลาอ่อน

ตะวันจะลับแล้ว นกกาบินกลับรัง
 คิดถึงคนอยู่หลังคือพ่อแม่
 อายุเขามากมาย มีใครคอยดูแล
 คิดถึงพ่อแม่ที่ซรา
 ใ้ว่าค่าคีนี่ ดวงจันทร์บนนภา
 ล้อมด้วยมวลดาวพร่างพราย
 แต่ตัวของฉัน เหลียวมองไม่มีใคร
 แสนสุดเหงาใจเพราะไกลกัน
 * ตัวไกลแต่ใจยังใกล้
 ไม่เคยหลงไหลเมืองสวรรค์
 คิดถึงพ่อแม่ของฉันไม่นานลูกนั้นจะกลับไป
 ** ท้องฟ้าก็เริ่มสาง เลือนลางเป็นสีทอง
 จิตใจยังเศร้าหมอง ไม่รู้คลาย
 ไม่นานหรือกหนา
 ลูกยาจะกลับไป ยังคิดถึงห่วงใยผู้มีคุณ
 (ซ้ำ *, **)
 ไม่นานหรือกหนา
 ลูกยาจะกลับไป
 ยังคิดถึงห่วงใยผู้มีคุณ

*****

ผมมายืนอยู่ตรงนี้ มีเรื่องจะมาบอก
 เรื่องรักและความอดทน
 และสุดแสนจะลำบาก
 ผู้นี้ทำด้วยใจรัก ผู้นี้ทำเพื่อเรา
 มองเห็นไปในอนาคต และเชื่อมั่นในตัวเรา
 ฝ่านึกถึงแววตาที่ดีไว้ ยังจำได้ตั้งแต่เกิด
 เปี่ยมด้วยรักและความห่วงใย
 และบอกว่าพร้อมจะลำบาก
 ผู้นี้ทำด้วยใจรัก ผู้นี้ทำเพื่อเรา
 มองเห็นไปในอนาคต และเชื่อมั่นในตัวเรา
 กราบเท้า ขอขอบคุณ ผู้เสียสละ
 ที่ทำ ทำให้เรามีวันนี้
 บทเพลง ส่งรัก ถึงคนที่เป็นที่หนึ่ง
 วันนี้เราเป็นเช่นไร
 เรายึดมั่นในดวงใจผู้ชายที่แสนดี
 วันนี้เราเป็นเช่นไร เรายึดมั่นในดวงใจ
 ...พ่อ ที่แสนดี

*****

ใครหนอ   กลุ่มเด็กน้อยเสียงใส   จดหมายจากพ่อ   หมวด สะตอ

ใครหนอ รักเราเท่าชีวิต
 ใครหนอ ปราณีไม่มีเสื่อมคลาย
 ใครหนอ รักเราใช่เพียงรูปร่าง
 รักเขาไม่หน่าย ไม่คิดทำลาย ใครหนอ

ใครหนอ รักเราเท่าทรงใน
 ใครหนอ เอาใจปลอบเราเรื่อยมา
 ใครหนอ รักเราดังดวงแก้วตา
 รักเขาท่วมกว่าพื้นพสุธาอากาศ

* จะเอาโลกมาทำปากกา
 แล้วเอาเนมาแทนกระดาษ
 เอาน้ำหมึกมหาสมุทรแทนหมึกวาด
 ประกาศพระองค์ไม่พอ

** ใครหนอ รักเราเท่าชีวิต
 ใครหนอ ใครกันให้เราซึ้ง (คุณพ่อ คุณแม่)
 ใครหนอ ชักชวนดูหนังสือ
 รู้แล้วละก็ อย่ามัวร้องรอตแทนบุญคุณ

นั่งเขียนจดหมายถึงเจ้าลูกชายตัวดี
 จากใจของพ่อคนนี่คนที่อยู่ห่างไกล
 พ่ออยู่เมืองกรุงหาเงินแล้วรีบส่งไป
 ให้เจ้าได้กินได้ใช้ไม่ให้อดอยากปากแห้ง
 โรงร่ำโรงเรียนให้เจ้าตั้งอกตั้งใจ
 อย่าเกเรเฉไปมั่วเที่ยวเตร็ดเตร่
 (มั่วแต่ไปเที่ยวเตร็ดเตร่)
 ยาบ้ายาอีเป็นของไม่ดีทั้งเพ
 หากเจ้าเป็นคนเสเพลพ่อของเจ้าจะเสียใจ

* ลูกเอ๋ยพ่อเคยมาแล้วรู้ใหม่
 โรงเรียนไม่ไปจึงกลายเป็นคนพรรคนี้
 มาขายแรงกินมาเป็นจับกังกาลี
 ครอบครัวยังมีแต่อยู่กันคนละทาง
 พ่อสั่งสอนทุกบททุกตอนให้จดจำ
 ให้เจ้าช่วยดูแลหน้า ดูแลพ่อคนแก่คนเฒ่า
 แม่เจ้าไม่มียังมีปู่ย่าคอยเลี้ยงดูเรา
 เราต้องตอบแทนคุณเขาทดแทนให้เต็มกำลัง
 (ซ้ำ *)

(ซ้ำ *, **)

*****

*****

จดหมายถึงพ่อ

อีด ฟุตบาท

ปกป้องแลเหลียวร่ำรวกกลับมา
(ซ้ำ *)

อ่านคำบรรยายจดหมายถึงพ่อ

*****

หนุ่ยยังรอวันพ่อกลับบ้าน
 ก้านมะละกอที่พ่อเคยหวาน
 แยกปลุกไม่นาน ลูกโตหน้าดู

* กระถินริมรั้วสูงขึ้นเลยบ่่า
 พุ่มกระดังงาเลื้อยขุ้มประตู
 ทานตะวันชูคอชูช่อรออยู่
 คงชะเง้อดูคอยพ่อกลับมา

แม่อธิบายที่พ่อไปทำงาน
 เพื่อเงินเพื่อบ้านและเพื่อลูกยา
 จะมีบ้านโตมีรถโก้สง่า
 มีหน้ามีตาเหมือนดังใคร ๆ

พ่อไปคราวนี้แม่จะยาว
 พวกเราทางบ้านเป็นกำลังใจ
 แต่บางคืนแม่สะอื้นร้องไห้
 หนูแก้มหลับไปส่งสารแม่จิง

ส่วนน้องหญิงยิ่งยามเย็นย่ำ
 อ้อนประจำเหตุผลไม่ฟัง
 ไม่เอาบ้านโตไม่เอาทุกอย่าง
 จะเอาชีหลังของพ่อคนเดียว

สุดท้ายนี้ขออวยพรให้
 พ่ออยู่แดนไกล มีใจเด็ดเดี่ยว
 ขอพระคุ้มครองยามใจห่อเหี่ยว

ใจยังสู้

หนู มิเตอร์

ด้วยมือของเธอ

นัท มิเรียม

* เหนื่อยยังทำไป
ไม่เคยหวั่นเกรงอะไร
อยู่แห่งไหนไหนฉันยังสู้อยู่
เหนื่อยเพียงแรงกาย
ไม่เคยหวั่นไหวใด ๆ
หากเพียงทนทำไป
เพราะว่าใจมันยังสู้อยู่

** คิดถึงพ่อกับแม่
ใครจะแลและเอาใจใส่
ลูกจะกลับไปกราบ
ตอบแทนพระคุณท่าน
ถึงแม้งานจะหนัก
ไม่ค่อยพักก็ยังมีแรงทน
สู้และอดทน
จน จน เพียงความหวังเราก็พอ
พอเพียงเราแค่ความสบายใจ
(สู้ * , ** , **)

อยากบอกเธอเหลือเกิน อยากให้เธอได้ฟัง
อยากตอบแทนเธอด้วยคำหนึ่งคำ
คำที่ไม่เคยพูดจากปาก บอกใครทั้งนั้น
คำที่คู่ควรที่สุด กับคนดีเช่นเธอ

* อยากขอบคุณเหลือเกิน กับความดีของเธอ
กับชีวิตนี้ที่เธอให้ไว้ ชีวิตที่ไม่เคยมีค่า
ก็กลับมีความหมาย ชีวิตที่ยืนขึ้นใหม่
ได้ด้วยมือของเธอ

** ฉันรู้ ฉันซึ่ง ฉันอุ่นใจ
มีเธอ ประคอง ป้องกัน
เธอทำให้ด้วยใจทุกอย่าง
ไม่หวังให้ตอบแทนให้เธอ
ฉันรู้ ฉันซึ่ง ถึงห่วงใย
จึงมีอะไรมาทดแทน มีแค่เพียงคำที่บอก
ว่ารักเธอจริง ๆ
(สู้ * , **)

*****

*****

ด้วยสองมือแม่ที่สร้างโลก

คนาคำ

ดูพ่อเป็นตัวอย่าง มนต์ชีพ ศิวะสินางกูร

สร้างชีวิต ลีขิตดั้งฝัน กับวันที่แสนมีดมน
 ล้อดทน คงไม่อัปจน ดั้นรอนจนมีหนทาง
 เพื่อจุดหมาย ที่ตั้งเอาไว้
 ด้วยกายและกำลังใจ หนักเพียงไหน
 จะเก็บเอาไว้ กับใจที่ไม่อ่อนแอ

* คงไม่หวังจะรอดินฟ้า ไม่ท้อกับโชคชะตา
 ยังเข้มแข็ง แกร่งดังภูผา
 สร้างฝันให้จริงขึ้นมา
 นานเพียงไหน จะไม่วันไหน
 จะไปให้ไกลดังฝัน
 ตราบชีวิต ยังมุ่งฝ่าฟัน
 ลักวันฝันอาจเป็นจริง
 (ซ้ำ *)

*****

แม้จะอาบผิวกายด้วยเหงื่อ
 แรงแม่มี ไม่เหลือกำลัง
 แม้จะเหนื่อยเท่าใด หัวใจไม่หมดหวัง

ทุกข์จะถึงโถมมาเท่าใด
 ล้อต่อไปแค่เพียงลำพัง เพราะเป็นสิ่งหนึ่ง
 ที่ทำให้เราไม่หมดทาง และจำไว้

* (เราจะ) ดูพ่อ เป็นตัวอย่าง
 ทำให้มีความความหวัง และกำลังใจ
 จะไม่ยอมแพ้เลย จะยากเพียงใด ให้มันรู้

พ่อเหน็ดเหนื่อย เพื่อเราทุกคน
 พ่ออดทน มานานแสนนาน
 แต่พ่อไม่หยุด ไม่เคยท้อใจเลยสักวัน
 เราก็คงเห็น

(ซ้ำ *, *)

*****

ต้นทางสู่เส้นชัย

SYAM

คนก็คน ปากคน

ต่างคนก็พูด จะกลัวอะไร

แต่ละคนต่างคนต่างใจ

ไม่เหมือนกันเลยสักที่สักทาง

แคว่มีใครสักคน

แคว่เพียงหนึ่งคนเข้าใจ ไว้เคียงข้างฉัน

และหวังสักวันหนึ่ง ฉันจะได้ดี

(ซ้ำ *)

ชีวิตคนต่างคน ต่างที่ต่างทาง

ต่างบ้านต่างเมืองที่เกิด

บางคนก็ไปเกิด ในที่ดี ๆ

ชีวิตฉันที่เป็น ก็เป็นอย่างนี้

มีแค่พรประเสริฐ

จากพ่อแม่ที่ช่วยให้เกิด พลังในใจ

คนก็คน ปากคน ต่างคนก็พูด จะกลัวอะไร

แต่ละคนต่างคนต่างใจ

ไม่เหมือนฉันเลยสักที่สักทาง

แต่ก็มีบางคนดูถูกเหยียดหยาม

ศัตรูคือยากำลัง ผู้ไม่หวังดี

ชอบเสียดสีที่มแทงใจ

โชคชะตาลิขิตให้เดิน

ให้ฉันต้องทุกข์ต้องทน

เหนื่อยเหลือเกินนี่คือชีวิต

รชชาติแห่งความเป็นคน

*****

* จากต้นทาง สู่เส้นชัย

โชคชะตาลิขิตเอาไว้ให้ฉันก้าวเดิน

ตลอดเส้นทาง ช่างเหนื่อยเหลือเกิน

โชคชะตากำหนดให้เดิน

ให้ฉันต้องสู้ทน

ยามที่ฉันหวาดกลัว ยกมือท่วมหัว

นึกถึงผู้เกล้าบังเกิด

ผู้ที่ให้กำเนิด หล่อเลี้ยงเรามา

ยามที่ฉันอ่อนแอ ท้อแท้อ่อนล้า

หมดหวังสิ้นกำลังใจ

และถ้าล้มจะลุกขึ้นใหม่ จะหยัดจะยืน

ทำให้พ่อ

ปีเตอร์ คอร์ป ไดเรนดัล

น้องเอ๋

อุ๊ หฤทัย

สิ่งหนึ่งที่ผมต้องทำ ต้องทำให้พ่อภูมิใจ
และสิ่งที่ผมต้องทำ ไม่ทำให้ท่านเสียใจ

อีกสิ่งที่ยังต้องทำ ต้องทำให้ท่านมั่นใจ
ไม่ว่าจะนานเท่าไร จะทำแต่สิ่งที่ดี

สิ่งหนึ่งที่เราต้องทำ ต้องทำให้พ่อภูมิใจ
และสิ่งที่เราต้องทำ อย่าทำให้ท่านเสียใจ

อยากบอกพวกเราทุกคน ให้ทำให้พ่อภูมิใจ
อยากบอกพวกเราทุกคน
อย่าทำให้ท่านเสียใจ

ทุก ๆ สิ่ง ทุก ๆ อย่าง
ผมจะทำ ฮี้ม ... ให้พ่อภูมิใจ

*****

น้อง น้อง น้องที่รัก
น้องยัง ๆ เอาไว้
ของ ขวัญ ซ่อดอกไม้
อย่าเพิ่งทำให้น้องนั้นใจอ่อน

จี๋ จ๋า เสียงหวานหวาน
น้อยชั๊กเคิ้มไช้ใหม่ น้อง น้อง ซ้ำเอาไว้

อย่าปล่อยใจไปงายขนาดนั้น
ดูเขาก่อน เขาจะแบบไหน
ดูเขาไว้ แค่ซ่อดอกไม้อย่ารีบร้อนรัก

น้องเอ๋น้อง ของก็ส่วนของ
เขารักน้องรีเปล่า
ของสวยสวย เดียวก็ผูกพัน
เดี่ยวดอกไม้ก็ไม่เฉา
น้องเอ๋น้อง รักก็ส่วนรัก
รักเท่านั้นไม่เกิด
เขาจี๋จ๋า ถ้าไม่มีรัก
ก็ไม่ต้องยุ่งกับเขา

น้อง นะ น้องนะน้อง
พี่ขอพูดให้คิด
รัก แท้ ซ้ำสักนิด
ก็ยอมดีกว่ารีบไปถูกทิ้ง

*****

น้ำตาแม่

เคียด

นิทานของพ่อ

วิรัชชัย โพธิ์งาม (หญิง)

หยาดเหงื่อท่วมตัว ท่วมหัวโถมกาย
 เหงื่อที่รินไหลคือแรงงานที่ทนทำกิน
 ส่งเจ้าเล่าเรียน
 ให้พากเพียรให้ทุก ๆ สิ่ง
 ถึงตัวจะกินไม่ค่อยอิ่ม ก็ขอให้ลูกได้สบาย

ทนหาบของขาย เหงื่อท่วมกายไม่เคยจะท้อ
 ถึงแดดจะเผาจะร้อนเพียงใด ไม่เคยจะล่า
 เก็บเงินค่าเทอมส่งเจ้าเรียน
 ให้มีการศึกษา ค่าน้ำประปา
 รวมทั้งค่าไฟใกล้มาสิ้นเดือน

* ซ่างไซคร้ายลูกชายทำตัวเหลวไหล
 คบเพื่อนเลวมีว่สมเสพของมีนเมา
 สูบกัญชาดมทั้งกาวทั้งกินเหล้า
 ทูรันทูรายใจแทบขาด เมื่อครั้งลงแดง

หมดความหวังหมดพลัง
 ที่จะชวนชวาย กอดลูกชาย
 น้ำตาไหลโรยแรงอ่อนล้า
 แสบสันตัวสันกำลัง หมดความแข็งแรง
 แม่สิ้นแรงเมื่อเจ้าสิ้นลม
 ล้มไปต่อหน้า เจ้าจากไป
 แล้วใครเล่าใครจะอยู่กับแม่
 ดั่งฝนหล่นพรำน้ำตาแม่ไหล
 แสบเป็นสายเลือด

*****

กลางคืนของฉันมีดาว
 อยู่บนฟ้าไกลมากมาย
 ดวงจันทร์ที่ลอยไกล ๆ ก็ของฉัน
 มีลมพัดมาเบา ๆ ให้นอนฝันดีด้วยกัน
 และที่ขาดไม่ได้เลย ก็คือนิทาน

มีสัตว์ร้าย (มีสัตว์ร้าย)
 มีเจ้าหญิง (มีเจ้าหญิง) และมีเจ้าชาย
 ที่ช่างกล้าหาญ ฝ่าพายุ ก็ไม่หวั่น
 แดดจะร้อนไปเจ้าชายก็ไม่กลัว
 แค้ได้คุ้มครองโลกใบนี้
 และทั้งสองก็ได้รักกัน

กลางคืนของฉันมีดาว
 และมีนิทานก่อนนอน
 บางทีก็เป็นละคร อย่างที่ขอ
 กลางคืนช่างดีจริง ๆ
 เมื่อมีนิทานของพ่อ
 อยากได้ฟังอย่างนี้ไป ทุก ๆ คืน
 (ซ้ำ *)
 จะจดจำไปแสนนาน
 ช่วงวันเวลาที่ดืออย่างวันนี้
 ฉันอุ่นในหัวใจจังเลย
 (ซ้ำ *)
 เจ้าหญิง เจ้าชายก็ได้รักกันนิรันดร์

*****

บวชให้แม่	ฉา-มา	บ้าน	ไพบูลย์เกียรติ เขียวแก้ว
<p>แม่ลำบาก ลำบากน อุตส่าห์อดทน เลี้ยงลูกนานมา พระคุณเหลือล้นคนา จะนำมากล่าวสรรบรยาย มีเมียอย่าลืมแม่หนา แม่ศรัทธา ให้ลูกบวชกาย พระคุณของแม่มากมาย อุทิศกาย สักหนึ่งพรรษา</p>		<p>ดอกไม้ ประตุ แจกัน ดินทราย ต้นไม้ใหญ่ แก้วน้ำ จานชาม บันได โคมไฟที่สวยงาม ขอบริ้วและริมทางเดิน ต้นหญ้าอยู่ในสนาม บ้านนี้จะมีความงามได้เมื่อมีเธอ</p>	
<p>เป็นชายต้องบวชให้แม่ รักแท้คือแม่เพื่อนหนา ยึดมั่นกตัญญูตา เหนือกว่าคุณแม่ไม่มี ลูกชายแม่หมายให้บวช หวังอดผ้าเหลืองเรื่องศรี แม่หวังตั้งใจหลายปี คราวนี้ต้องบวชแทนคุณ พ่อหวังตั้งใจอุ้มบาตร ประกาศเสริมสร้างกุศล ซาบซึ้งถึงพุทธคุณ ช่วยหนุนนำศาสนา</p>		<p>เพราะเธอคือที่พักพิง คือทุกสิ่งที่มีความหมาย เมื่อเธออยู่เคียงซิดใกล้ เรื่องร้ายใด ๆ ไม่เกรง แม้ข้างนอกจะต้องเจอกับเรื่องราวที่โครข่ม เหง แต่ฉันเอง ไม่คิด ... กลัว</p>	
<p>เป็นชายบวชให้แม่พ่อ สืบต่อพระศาสนา เกาะชายผ้าเหลืองลูกยา ชาติหน้าชาตินี้ไฉไล ข้าวหม้อแกงหม้อยังดี พิธีไม่ต้องโตใหญ่ หลักธรรมคำจุนจิตใจ ห่างไกลโพลภัยไม่มี อุทิศกุศลให้แม่ แน่วแนให้แม่สู้ชี ตอบแทนบุญการี โลกนี้มีแม่คนเดียว</p>		<p>จากพื้นดินชนพедานนั้นมีความหวานอยู่ เพราะรู้ว่ามิตัวเธอคอยเป็นที่พักใจ จะรอคอยฉันจริง ๆ เป็นหลักพึ่งพิงสุดท้าย จะล้มตัวลงเอนกายในบ้านของฉัน</p> <p>แม้ว่าวันเวลาจะเปลี่ยนหมุนเวียนไปเท่าไร ฉันยังคงมีแต่เธอ</p> <p>เป็นความหวังและความเข้าใจ พร้อมจะเก็บทุกสิ่ง ทั้งความสุขทุกอย่าง และจะทำทุกทาง เพื่อบ้าน ... หลังนี้</p> <p>ดอกไม้ ประตุ แจกัน ดินทราย ต้นไม้ใหญ่ แก้วน้ำ จานชาม บันได โคมไฟที่สวยงาม ขอบริ้วและริมทางเดินก็ล้วนแต่มีคำถาม บ้านนี้จะงามอย่างไรถ้าไม่มีเธอ ก็เพราะว่าใจของเธอ คือ บ้าน ... ของฉัน</p>	

*****

บ้านของความทรงจำ ฤทธิพร อินสว่าง

ไกล ... ไกลจากบ้าน นาน ... นานเหลือเกิน
ตั้งคนเดินหลงทาง กลางเมืองเปลี่ยวร้างไร้
เมืองที่น่าใจ พ่ายแพ้หน้าเงิน
เกิน ... เกินจะห้ามใจ ใจ ... คิดถึงบ้าน
บ้านที่มีพื้นดิน หอมอวลกลิ่นดอกไม้
หอมเยยน้ำใจ ในความทรงจำ

ยามที่หัวใจฝังในความเศร้า

ภาพทรงจำงดงาม

วานกอบใจที่แหลกร้าว

บั้นให้เป็นเหมือนดาวในคืนแรม

มองทางข้างเผือกทอดไกลบนฟ้า

วอนช่วยพาฉันกลับบ้าน

บ้านของความทรงจำ บ้านของความเป็นคน

บ้านที่ทำให้คน

ซึ่งค่าความรักและความดีงาม

*****

บ้านของเรา

ธงไชย แมคอินไตย์

ก่อนฟ้า...เกลื่อนดาว

บ้านเราหลับไหลหรือยัง

ยิ่งคิดเท่าไร ใจยิ่งอ้างว้าง

ไม่รู้มีใครคิดถึงเราบ้างหรือเปล่า

อิมท้อง...ก็ไม่อิมใจ

ข้าวสุกหม้อไหน จะเหมือนบ้านเรา

ถึงแม่จะเจียบ ก็ไม่เจียบเหงา

จะร้อนจะหนาวบ้านเรากียังอุ่นใจ

* ฝากฟ้าเบื้องบน ช่วยย้ำว่าคนอย่างฉัน

แม้จากมานาน ยังคิดถึงบ้านทุกลมหายใจ

ก็ไม่มีแล้ว รอยยิ้มของใคร

จะหวานจับใจ เหมือนรอยยิ้มแม่

(ซ้ำ *)

ไม่ซ้ำ...จะคืนกลับไป

ด้วยหัวใจไม่คิดผันแปร

ที่ใดกันเล่า จะสุขจริงแท้

จะพ่ายจะแพ้ก็มีรักแท้ปลอบใจ

จะพ่ายจะแพ้ ก็มียิ้มแม่ปลอบใจ

*****

บ้านของเรา

อิสรา อนันตทัศน์

บ้านนาคอยอยู่

บิลลี่ โอแกน

แม่ตื่นแต่เช้า รีบหาข้าวหาปลา
พ่อตื่นขึ้นมา รีบออกไปทำงาน
ลูกรีบไปเรียนไปหัดเขียนหัดอ่าน
เย็นร่วมทานอาหาร คุยกันที่บ้านของเรา

* ชีวิตวุ่นวายสับสน

ทุก ๆ คนมีหน้าที่ (ปัญหา) มากมาย
เหนื่อยนักพักผ่อนใจกาย สุขได้ที่บ้านของเรา

** บ้านเรา ที่บ้านเรา

เมื่อมีความเศร้า เราก็เศร้าด้วยกัน
เมื่อมีความสุข เราก็แบ่งกัน
รักใคร่ผูกพัน ด้วยมิตรไมตรี

*** มีแต่การให้ ให้กันและกัน

เพิ่มความสัมพันธ์ เดิมความหวังดี
เดิมความอบอุ่น ความรักทวิ
ความสุขจึงมี ที่บ้านของเรา

* คนแก่เกิดก่อน คอยสั่งสอนแนะนำ

เด็ก ๆ เชื่อคำ นำไปปรับปรุงใช้
ต่างดูแลกัน ด้วยรักและห่วงใย
เรื่องยุ่งยากแคไหน แก้ได้ที่บ้านของเรา

(ซ้ำ *, **, ***, ***)

*****

เด็ดเดี่ยวจริงหนา ... ทิ้งนามาจากอีสาน
ตรากตรำทำงานทั้งวันจนเหงื่อท่วมตัว
เงินหยิบมือ อดออมไปให้ครอบครัว
ยอมสู้เหนื่อยยตัว เพื่อคนที่เธอดูแล

* อยู่ในเมืองหลวง แล้วเธอก็คิดถึง

ฝั่งคลองริมบึง ... ท้องนาและภูน้อยใหญ่
แล้วเธอทำใจอย่างไร (แล้วเธอทนได้อย่างไร)
ก็คงเหงาซีเธอ เหงาไหมเธอ

** (นานแล้วซีที่จากอีสานบ้านนาเข้ามาล่ำ
บากอยู่ในเมืองหลวง)

ทุกคนห่วงหนักหนา บ้านนาคอยอยู่
ตัวของเธอมาอยู่กรุงเทพฯ

แต่ใจของเธอคงอยู่กับคนอีสาน ... บ้านเดิม

*****

บุญคุณของแม่

จิ้น กรรมาชน

ปรารธนา (ของพ่อ)

แฮมเมอร์

ฝูงนกน้อยบินทั่วอากาศว่าง
เย็นหยาดน้ำค้างพร่างพรายสดใส
ข้าวต้องลมอ่อนเอนไหว
ชื่นใจหอมเกษตรจากนา

จากกันมานานแล้ว ไม่เคยจะได้กลับ
ข่าวว่าไปลับ ลูกไปไม่กลับมา
ขอเวลาก่อน ต้องเรียนต้องศึกษา
ทำงานเลี้ยงกายา หวังเพียงเพื่อเรียนจบ

รักของแม่ให้ความอบอุ่น
คุณค่าน้ำนมเลี้ยงดูเติบโตมา
ให้รำเรียนศึกษา
มีวิชาเพื่อทดแทนแผ่นดิน

* จบการศึกษาได้รับปริญญา
สิ่งที่ปรารธนา ที่พ่อรอมา
ลูกได้เรียนจบครบตามเวลา
ตั้งคำสัญญา ทำตามพ่อสั่ง

* บุญคุณของแม่มีอาจลิมได้
เมื่อมีชีวิตใหม่ได้มาน้ำตาหลังริน
คำสอนของแม่จดจำไว้เป็นอาจลิน
อดทนทำมาหากินเลี้ยงชีวิตให้สุขสราญ

** ตั้งใจเอาไว้จะเป็นครูสอนเด็กที่บ้านเรา
ทุ่งนาป่าเขามีพ่อเรา อีกนาข้าวสีเขียว
กลับสู่ความรัก อบอุ่นที่กลมเกลียว
ห้องฟ้าป่าเขียว ยังเป็นพยาน

** รักของแม่ที่ยิ่งใหญ่
คือห่วงทะเลกว้างไกลไพศาล
คือประทีปในดวงมาร
บุญคุณท่านสถิตชั่วฟ้าดินสลาย
(ซ้ำ *, **)

*** เก็บใจคิดถึงเอามาฝากพ่อ
จิตใจห่อ พ่อมาจากไกล
สายเกินไปหน่อย ลูกมาไม่ทัน
สิ่งปรารธนานั้น จะทำเพื่อพ่อ

(ซ้ำ *, **, ***)

*****

*****

ฝากดาว

ด.ญ. ณภัทร เตบุญยง

พ่อ

ไพบุลย์เกียรติ เขียวแก้ว

ถึงเวลาอำลาหมู่ดาว จากหมู่ดาวไปเข้านอน
ขอพรพระสวดมนต์เสียก่อน
แม่เคยสอนเมื่ออ่อนวัย

ขอดวงดาวดูแลกลมฉัน พ่อแม่ฉันให้ชื่นใจ
ทั้งพี่น้องเพื่อนมองรักใคร่ ขอพวกเขาฝันดี

* อยู่แห่งไหนใต้ฟ้าเดียวกัน
ความผูกพันล้นทวี
รักและห่วงจากดวงใจดวงนี้
ทุกนาที่ยามไกล

** ขอวิงวอนขอพรจากดาว
ให้พวกเขาจงพ้นภัย
ทั้งคืนนี้และทั้งวันใหม่
ขอให้พระคุ้มครอง

(ซ้ำ *, **)

ทั้งคืนนี้และทั้งวันใหม่
ขอให้พระคุ้มครอง

*****

เมื่อก่อนครั้งฉันเป็นเด็กน้อยคอยแต่คลาน
พ่อหัดตั้งไข่ให้ฉันฉันเดินเป็น
เตาะแตะก้าวทีละน้อย ค่อย ๆ เติบ
จับเกาะพ่อเดินเล่นตามประสาเยาว์วัย .

พ่อถอดรองเท้าไว้ให้ตรงนอกชาน
ฉันเจ้าเด็กน้อยลองใส่สวมเดินภูมิใจ
อยากจะใส่ไว้ให้เหมือน
แม้จะหนักยังเดินไหว
พ่อยิ่งใหญ่เหมือนภูเขาเราจะตาม

ข้างหน้าที่ทิ้งไว้ คือรอยเท้าที่พ่อเดิน
ลูกเหยียบย่างไม่ห่างเหินเดินตาม
ย่าบुकป่าเขาลำเนาไพรไม่ครั่นคร้าม
เด็กน้อยตามอย่างพ่อไม่ท้อเดินไป
เติบโตใหญ่ถึงวันนี้ พบชีวิตที่ผกผัน
ฉันจึงได้รู้ว่าการเดินไม่ง่ายดังใจ
วันที่ถูกทุกข์ทับถมขมขื่นใจสักเพียงไหน
พ่อยิ่งใหญ่เหมือนภูเขาเราจะตาม

*****

พ่อ

ขจรศักดิ์ รัตนนิสสัย

แต่เด็กแต่เล็กมา ไม่ค่อยเอาถ่านนัก
 โดดร่มหนีเรียนเป็นหลัก แสบลั่นดี
 แต่เด็กแต่เล็กมา ยอมให้แต่คนนี้
 อนาคตเลยยังมี ยังไม่พัง

เข้าวัยที่วอกวน ใครอย่ามาขวาง
 จะดีร้ายลองทุกอย่าง ให้อู๋ไป
 บนทางที่วอกวน เกือบหลุดออกไปไหน
 แต่มือที่มีแต่ให้ ก็จุดไว้...ก่อนจะสาย

* ไม่ว่าจะพ้ออยู่ในไหนก็ตาม จะทำตามที่พ่อนำไว้
 จะเป็นคนที่พ่อกภูมิใจ จะเป็นลูกผู้ชายที่รักดี

** ที่เคยเกือบเสียคน จนมาได้เรียนรู้
 ก็ยังสำนึกดีอยู่ ว่าเพราะใคร
 ที่ดูเป็นผู้คน ที่พ่เอาดีไหว
 อยากบอกว่าลูกดีใจ ที่เชื่อฟัง
 (ซ้า *)
 (ซ้า **, *, *)

จะเป็นลูกชายที่รักดี (ที่รักดี...)

*****

พ่อ

นภาพ สวัสดิ์รัจจ

มือเอื้อมไปไม่ถึง พ่อนี้จึงส่งใจไปหา
 ใจเปี่ยมด้วยรักและน้ำตา
 อยากกอดจูบลูกหนักหนาอยากพบเห็น

โทรศัพท์ถึงพ่อ
 พุดจ้อ ๆ กับเครื่องเด็กเล่น
 เหนงาไหม ถามทุกเช้าเย็น
 ลูกอยากเห็นพ่อกลับมาไวไว

* พ่อเห็นแกตัวหรือเปล่า
 ที่พ่อก้าวจากบ้านมาไกล
 ที่พ่อกทำ ทำอยู่นี้เพื่อใคร
 เพื่อประชาชนชาวไทยหรือตัวพ่อเอง

คืนนี้หลับหรือยัง
 อยากเกาหลีงกล่อมเจ้าด้วยเพลง
 เล่าตำนานเรื่องเก่า
 อยากบอกกับลูกเองว่าพ่อเสียใจ

*****

พ่อของลูก

โฮป

พ่อครับ

พลับ

พ่อเคยสอนไว้ว่า คนเราต้องรู้จักที่จะเรียนรู้
คุณค่าของความรัก
เพียงแค่ว่าคำสั้น ๆ แต่ช่างมีความหมายลึกซึ้ง
ยังมีเธอคนหนึ่งที่เข้าใจ
เคียงข้างฉันเสมอ ระหว่างทางฉันก้าวไป
คอยภาควงใจในตัวฉัน

* เธอพ่...สอนฉันเพื่อโตขึ้นเป็นคนดี
เธอพ่...สอนฉันเพื่อทุกอย่างที่ฉันควรรู้
เธอพ่...สอนฉันเพื่อรู้จักเดินได้ด้วยตนเอง
เธอคือพ่อ...ที่สมบูรณ์แบบ นั้นแหละคือเธอ

** มันช่างแสนอบอุ่น ที่เรามีครอบครัวที่ดี
ฉันโตขึ้นมีจิตใจที่สว่างงาม
ฉันอยากจะขอบคุณวันเวลาที่มิให้กัน
เธอคือพ่อของฉัน ฉันภูมิใจ

*** เธอพ่...สอนฉันให้รู้ถึงความห่วงใย
เธอพ่...สอนฉันให้เข้าใจในความรัก
เธอพ่...สอนฉันให้รู้จักการแบ่งปัน
เธอคือพ่อ...ที่สมบูรณ์แบบ นั้นแหละคือเธอ

(ซ้ำ *, **, ***)

(เธอคือผู้ชาย...ที่สมบูรณ์แบบ นั้นแหละคือ
เธอ)

*****

เมื่อวานนี้ แม่ซื้อเสื้อตัวใหม่ให้ผม แม่ยังชม
ว่าผมเทไม่เบา ตั้งแต่เช้า
จะถามพ่อว่าหล่อหรือเปล่า แต่ไม่ทัน
พ่อไปทำงานแล้ว

ออกไปไหน ใครเขาก็มองมาที่ผม
แย่งกันชมว่าผมนั้นดูดี ก็ยังเหลือ
คุณพ่อไม่ได้ชมสักที ก็ไม่รู้
จะกลับมาตอนไหน

พ่อครับ วันนี้งานหนักไหมครับ อยากจะรู้
จะกลับมาตีไก่ไหม อยากให้พ่อเห็น
ว่าผมได้ใส่เสื้อใหม่ อยากให้พ่อเห็น
ว่าผมหล่อเหมือนพ่อเลย

ยังไม่อาบน้ำ จะรอให้พ่อกลับมาหา
จะระวัง ไม่ให้เสื้อเปื้อนก่อน
แต่ตอนนี้ ตัวผมซึกคิดถึงที่นอน
พ่อครับ เมื่อไหร่จะกลับมา ผมรออยู่

*****

พ่อบอก

กะลา

พ่อเป็นกรรมกร

พงษ์สิทธิ์ คัมภีร์

สูงต่ำดำขาว ยากดีมีเงิน
 เกิดมาได้ฟ้าเดียวกัน รักกันเข้าใจ
 พ่อบอก ให้เรารักกัน
 สูงต่ำดำขาว (สูงต่ำดำขาว)
 ยากดีมีเงิน (ยากดีมีเงิน)
 อยู่บนผืนดินเดียวกัน
 รักกันเข้าใจ (รักกันเข้าใจ)
 รักกันเข้าใจ (รักกันเข้าใจ)
 พ่อบอกให้เรารักกัน

 รักกันเข้าใจ (รักกันเข้าใจ)
 รักกันเข้าใจ (รักกันเข้าใจ)
 พ่อบอกให้เรารักกัน

*****

ทุกครั้งที่ท้องหยุดหิว
 ทุกครั้งที่หิวฉันคิดถึงพ่อ
 พ่อฉันเป็นกรรมกร
 พ่อต้องจากจรไปแดนไกล
 ต้องจากบ้านไป ไปขายแรงงาน
 พ่อจากบ้านไปไปขายแรงงาน
 เคยมีเพื่อนฝูงหลายคน
 แต่ในยามจนกลับหายหมด
 ก็ใครเล่าใครยากจน
 ใครอยากอดทนขึ้นชมดวงใจ
 จากบ้านห่างเมืองไปทำไม
 ทุกข์กายทุกข์ใจไปทำไม
 ก็อยู่เมืองไทยค่าแรงรายได้ต่ำ
 (จะทำก็ทำได้อย่างไร)
 ดันรันทันไปสิทธิ์เสียงแทบไม่มี
 (เสียงของเราไม่มีความหมาย)
 ก็ยืมสู้ไว้เพื่อครอบครัวอยู่ดี
 (อยู่ดีไม่ตี อยู่เมืองไทย)
 อยู่เมืองไทย
 อยู่เมืองไทย อยู่ดีไม่ดี อยู่เมืองไทย
 อยู่เมืองไทย อยู่ดีไม่ดี อยู่เมืองไทย
 อยู่เมืองไทย อยู่ดีไม่ดี อยู่เมืองไทย

** พ่อฉันเป็นกรรมกร

พ่อฉันเป็นกรรมกร

(มีพ่อเป็นกรรมกร)

(ซู้ๆ **)

*****

พ่อให้พอ

ทิน & คิม

ไม่ได้เกิดมาบนกองทอง
ไม่เห็นจะต้องเบียดเบียนใคร ๆ
ก็กินอิ่มกินนอนสบาย
ก็เพราะหัวใจเชื่อคำหนึ่งคำ

ถ้าชีวิตคนเรา รู้จักคำว่าพอ
ไม่ขออะไรที่เกินฝัน
ได้แค่นี้ แค่นั้นเอาแค่นี้พอประมาณ
ก็เพียงก็พอก็สุขใจ

แม้ไม่ได้เกิดมาบนกองทอง
ชีวิตก็ไม่เป็นรองใคร ๆ
ก็เป็นสุขก็อยู่สบาย
เพราะคำว่าพอของพ่อคำเดียว
(ซ้ำทั้งหมดอีกครั้ง)

คำของพ่อก็ยังคงซึ่งใจ
ไม่เคยมีวันลบเลือน
คำของพ่อก็ยังคงย้าเตือน
ให้จดจำคำว่าพอ
แค่คำว่าพ่อก็พอ

*****

พี่ชายที่แสนดี

ระวีวรรณ จินดา

เพลงของพ่อ

อชิตะ ปราโมช

เมฆดูสวยงาม เมื่อยามมองฟ้า
ฟ้าดูกว้างใหญ่ เหมือนเก่า
เมื่อยังเล็ก แหงนดูมือไขว่คว้าเอา
สูงจัง อยากตัวโตสูง

จ้องมองแสนนาน
พี่ชายคงเห็นยิ้มเดินมาใกล้ แล้วอุ้ม
ชี้คอจนเกือบสูงทัน จ้องมองบนฟ้านั่น
เอื้อมมือถึงจันทร์ จะเอาเป็นของเรา

* ครั้นโดนเขารังแก ร้องงอแงร้องไห้
พี่คนนี้ ยังคอยคุ้มครอง คุ้มภัย
น้อยเอย อยากกลัวใครเขา
สองพี่น้องเดินไป น้องตามพี่ชาย
จับมือจูงน้องไป มองฟ้าอันกว้างใหญ่
ฟ้าคงไกลไป ชี้ออพี่สูงเอง
(ซ้ำ *)

จวบจนฉันโต
พี่ยังคงรักและคอยเป็นห่วงแสนห่วง
เมื่อผิดหวังให้กำลังใจทั้งดวง
น้องเอย อยากกลัวใครเขา
เมื่อยามท้อใจ
จ้องมองบนฟ้า นึกตอนเป็นเด็กเล็กนั้น
ชี้คอจนเกือบสูงทัน เอื้อมมือให้ถึงจันทร์
บอกเอาไว้เวลาน พี่ชายที่แสนดี

*****

ในครั้งก่อน ตอนฉันยังเด็ก
พ่อร้องเป็นเพลงให้ฟังทั้งวัน
มีเพลงหนึ่ง พ่อร้องมาจากหัวใจ
มีความหมายสุดแสนงดงาม

เวลาผ่าน วัยฉันเริ่มเปลี่ยน
แต่ฉันยังจำเสียงเพลงที่ฟังใจ
ได้ยินอยู่ ได้รู้และได้เข้าใจ
ในบทเพลงที่พ่อเคยร้อง

พ่อร้องเป็นเพลง ให้ฉันคอยฟัง
เปรียบความดีดังดนตรีที่สวยงาม
ฉันจะทำตาม ที่พ่อตั้งใจ
เป็นดังบทเพลงจากหัวใจ
บทเพลงนั้น เตือนฉันให้จำไว้
ให้เลือกเดินตามทางที่ฉันเองพอใจ
อย่าได้ท้อ ขอให้สู้ชีวิต
เพิ่มเติมกำลังใจ หวังไว้วันดี ๆ ชักรวัน
(ซ้ำ *)

บทเพลงนั้น เตือนฉันให้จำไว้
ให้เลือกเดินตามทางที่ฉันเองพอใจ
อย่าได้ท้อ ขอให้สู้ชีวิต
เพิ่มเติมกำลังใจ ให้ฉันเป็นคนดีก็พอ

*****

เพลงของพ่อ

สุเมธ & เดอะบั้ง

เพาะรัก

ไฮป

เปรียบชีวิตเหมือนเรือ เจอคลื่นลมพัดพา
คลื่นแห่งดวงชะตา พาและซัดไป
แต่ยังมีเสียงเพลง นำจิตใจให้กล้า
สู้ชะตาชีวิต ไม่หวั่นไหว

* เป็นเสมือน...แสงเทียนที่คอยส่องนำ
เป็นดังสายฝนพรมให้เย็นน้ำใจ
เป็นบทเพลงย้ำเตือนให้สู้ต่อไป
บอกใจ...ให้คิดดี

ล่องทะเลกว้างไป มองเท่าไรไร้ฝั่ง
สู้ไปตามความฝันอันยิ่งใหญ่
และยังมีเสียงเพลง คอยช่วยเติมพลัง
ให้ใจมีความหวัง ไม่หวั่นไหว

** ฟังเพลงของพ่อ
ย้ำใจให้เดินรอยตาม เพลงทำให้ฉัน
ซึ่งในความงาม เห็นในความดี
ไม่เคยจะผิดลู่ทาง
พ้นห่างจากภัยมากมายที่มี
เป็นหนทางของความดี
ฝากไว้ในเสียงดนตรี ... ของพ่อ
(ซ้ำ *, **)
เป็นหนทางของความดี
ฝากไว้ในเสียงดนตรี...ของพ่อ
ฮืม...

*****

บ้านที่สร้างด้วยไม้
กับใบจากคือบ้านของฉัน
อยู่กับสวนกับดอกไม้บานสีสนสดใส
พ่อแม่ฉันสุขสำราญ เพาะพันธุ์ต้นไม้ชาย
ต้นไม้ที่ชายดีที่สุด ก็คือต้นรัก
ออกดอกเป็นความหวังใย
กำลังใจ คือผลของมัน
ปลูกก็ง่าย ไม่ต้องคอยฤดูกาล
แดดและน้ำไม่ใช่
ใช้เพียงการดูแล ทนุถนอมเอาใจ
ขึ้นง่ายตายเร็ว แต่บางต้นไม่มีวันโรยรา

* เราช่วยกันเอาต้นรักที่เพาะได้
ส่งไปตามบ้านที่ต้องการ
อยากจะได้หรืออยากจะได้
เราไม่คิดเงินเพราะตีค่าไม่ได้
บ้านทุกบ้านที่ฉันส่งไป
อิมเอมใจส่งยิ้มให้กัน
ใจเขาใจฉัน
โอบรักไว้ด้วยความยินดี
แม่ฉันบอกว่าเป็น เพราะคนขาดความรัก
บางครั้งฉันเหนื่อยมาก ๆ
เพราะบ้านที่ต้องการ
ต้นไม้พันธุ์นี้มีมากขึ้นทุกวัน
อยากให้ทุกคนช่วยกัน เพาะรักให้เต็ม
(ซ้ำ *)

*****

เพื่อน้อง

ลาบานูน

แม่

LOSO

เพราะว่าเรา เราเติบโตมาด้วยกัน
มันเนิ่นนาน จนเข้าใจ
มีแค่เรา ในโลกที่กว้างใหญ่
ในหัวใจ เราจึงผูกพัน

รู้ว่าเธอ เธอยังมีสิ่งที่หวัง
มีหนทางที่วาดไว้
แม้ว่ามัน ดุมีดมนและแสนไกล
อย่าท้อใจ อย่าหยุดฝัน

* อยากให้เธอ ได้มันใจ
เพื่อก้าวไป ดั่งใจนั้น
จะเป็นเหมือนแรงใจ
ยามที่เธอต้องการ
ให้เธอมีวันที่ความฝันเป็นจริง

** แม้สักวัน เธอจะไปไกลกว่านี้
เจอเรื่องราวอีกมากมาย
แม้ว่าเธอ จะเติบโตและยิ่งใหญ่
ให้รู้ว่าพี่ชายยังหวังดี
ให้รู้ว่าพี่ชายคนนี้ยังเป็นห่วงเธอ

*****

บ้านนี้จะเป็นอย่างไร จากมาไกลแสนนาน
คิดถึง คิดถึงบ้าน จากมาตั้งนาน
เมื่อไรจะได้กลับ

แม่จำ แม่รู้บ้างไหมว่าดวงใจดวงนี้เป็นห่วง
จากลูกน้อยที่แม่ห่วงหวง
อยู่เมืองหลวงศิวิไลไกลบ้านเรา

* คิดถึงแม่ขึ้นมา น้ำตามันก็ไหล
อยากกลับไปซบลงที่ตรงดักแม่
ในอ้อมกอดรักจริง ที่เพียงแท้
ในอกแม่ สุขเกินใคร

** อีกไม่นานลูกจะกลับไป
หอบดวงใจเจ็บซ้ำเกินทน เก็บเรื่องราว
วุ่นวายสับสน ใจที่วุ่นของคนในเมืองกรุง

(ซ้ำ *, **)

อีกไม่นานลูกจะกลับไป
หอบดวงใจเจ็บซ้ำเกินทน
เก็บเรื่องราววุ่นวายสับสน
กับบางคนหัวใจไม่แน่นอน
ลืมเรื่องบางคนไปซบลงที่ตรงดักแม่

*****

แม่

พงษ์สิทธิ์ คัมภีร์

ก็วันคืนจะผ่านไปก็ฤดูจะผ่านมา
 แม่ก็ยังเฝ้าคอยลูกกลับ
 นับวันเวลาเจ้าโตแล้วไป
 สร้างครอบครัวใหม่
 ไม่หันมาสนใจแม่เลย
 แม่ถนอมเลี้ยงลูกรัก
 รักเกินรักยิ่งสิ่งใด
 ไม่ให้ใครทำร้ายให้ลูกเจ็บ
 แม่ทำงานหนักให้ลูกสบาย
 เมื่อเจ้าโตใหญ่เป็นคนดีมีค่าของสังคม
 แม่ทั้งห่วงหวงคิดถึงดวงใจ
 ลูกจำเวะเวียนหาแม่บ้างสิ
 แม่อยู่เหงา ๆ เดี่ยวเดียวดาย
 เฝ้าคอยคิดหวังว่าลูกจะมา
 แต่ไม่มีเลยหรือลืมแม่แล้วลูกจำ
 (ซ้ำ *)
 ถึงอย่างนี้แม่ก็รัก แม่จะรอ
 รอ รอ คงสักวัน
 ลูกอาจจะคิดถึงแม่
 แม่เฝ้ามองดูอยู่ข้าง ๆ เสมอ
 ถ้ามีเวลากลับมาหาแม่สักที นะลูกจำ

*****

แม่

พงษ์สิทธิ์ คัมภีร์

เคยเอาฟ้าห่มให้หากหนาว
 เคยเอาแสงเดือนดาวต่างได้
 เคยเอาขุนเขาป้องปก
 เคยหลังน้ำตา ... ให้อาบกิน

 * ออกลับเหือดแห้งโหยแล้วแม่เอ๋ย
 เปลี่ยวเปล่าปวดเปรยป่วนไข้
 ร้าวร้อนราวต้องเจ็ดตะวัน
 ชุกสว่าง ... สงบเสี่ยวอนันตกาล

 ** ไร้มาลัยเครื่องหอมนุ่มคุณแม่
 ไร้เมกไม้ แม่ก่อกองบุญ
 ไร้สิ้นอากาศ ... แก้วบริสุทธิ์
 ไร้แม่ธารน้ำหยาดบูชา
 (ซ้ำ *, **)
 แม่ ...

*****

แม่คิดถึง

สันกาลา

ฟ้าใสแดดสวยคิดถึงลูกจ้หนู
 ฟ้าสวยแดดใสคิดถึงแม่มั่งหม้าย
 ไปไหนมาไหน อย่าไว้ใจใครหนา
 ลูกเอ๋ยแม่ห่วงหาตั้งหน้าเล่าเรียน

* ยามลูกจากสู่รั้วมหาลัย
 สูแดนไกลเพื่อไขว่คว้า
 ปริญญา ปริญญา
 หลบบ้านบ้างหนา แม่คิดถึง
 กลับบ้านบ้างหนา แม่คิดถึง

อยู่ไหนทำไหร อย่าไว้ใจใครหนา
 เรียนจบให้หลบมา ลูกอย่าเหลวไหล
 ทำเพื่อลูกน้อย แม่เหนื่อยเท่าใด
 หยาดเหงื่อแม่ไหล ลูกน้อยได้กิน
 (ซ้า *)

หลบบ้านบ้างหนา แม่คิดถึง
 กลับบ้านบ้างหนา แม่คิดถึง

*****

แม่จำ

วิฑูร ศิลาอ่อน

ครั้งหนึ่งเราเป็นแค่เพียงความฝัน
 ของเธออบอุ่นในอ้อมกอดแสนรัก
 วันนี้เราอยากตอบแทนบุญคุณนี้
 และอยากบอกเธอคน ๆ นี้
 จะไม่มีใครเทียบเหนือเธอ

แม่จำ ... แม่สอนลูกมาจนใหญ่
 แม่จำ ... แม่คือพลังยิ่งใหญ่
 จากวันนี้ ไม่ว่าเวลาจะนานซักเพียงไหน
 ไม่ว่าเธอจะใกล้หรืออยู่ห่างไกลเพียงใด
 แม่อยู่ในใจเรา

โอ ... แม่จำ ... แม่สอนลูกมาจนใหญ่ แม่จำ

*****

...

แม่คือพลังยิ่งใหญ่จากวันนี้
 ไม่ว่าเวลาจะนานซักเพียงไหน
 ไม่ว่าเธอจะใกล้หรืออยู่ห่างไกลเพียงใด
 แม่อยู่ในใจเรา
 สายตาที่เธอนั้นมองมาตรงนี้
 รู้สึกช่างแสนดีทำให้ทุกนาทีแสนหวาน
 วันนี้เราอยากตอบแทนบุญคุณนี้
 และอยากบอกเธอคน ๆ นี้
 จะไม่มีใครเทียบเหนือเธอ

โอ ... แม่จำ ... แม่สอนลูกมาจนใหญ่ แม่จำ

...

แม่คือพลังยิ่งใหญ่จากวันนี้
 ไม่ว่าเวลาจะนานซักเพียงไหน
 ไม่ว่าเธอจะใกล้หรืออยู่ห่างไกลเพียงใด
 แม่อยู่ในใจเรา
 ขำมน้ำขำมทะเลเธอทำให้เรา
 ไม่มีวันที่เราจะแยกจากอ้อมกอดของแม่
 ไม่ว่าวันนี้หรือวันหน้าเพื่อเราแม่ยอมฟันฝ่า
 วันนี้เราจึงลุกขึ้นมาร้องเพลง ๆ นี้ให้กับเธอ

แม่จ๋า

แฮมเมอร์

รักของแม่

แก้ว ลายทอง

ฮือ ... แม่จ๋า สุดยอดบูชา ขวัญชีวาของคุณ
แม่บุญปลูกพุ่มพริก
ดวงใจแต่เล็กจนใหญ่แม่ให้เมตตา

* แม่จ๋าเด็ดในอุรา
น้ำนมทรงคุณค่าอย่าหึงทะนง
ทุกคนเกิดมาเพราะแม่นี้หนาใช่ฤทธิธำโด
เทิดพระคุณ (เทิดพระคุณ)
ประดุจดิน น้ำ ลม ไฟ (ดิน น้ำ ลม ไฟ)
ทุกลมหายใจ (ลมหายใจ)
แม่ให้ไว้สร้างโลกทุกชีวิต
แม่จ๋าคุ้มครองฟ้าคำจูนคุณความดี
รักยิ่งใหญ่สมไว้ศักดิ์ศรี
รักของแม่นี้ รักชั่วนิรันดร์

(ซ้ำ *)

*****

* เกิดมาเป็นชีวิต มีเรื่องราวทั้งเลวและดี
แต่จะมีใครไหม เข้าใจรักและผูกพัน
ให้อภัยยามพลาดพลั้ง
คอยปลอบโยนเมื่อยามไหวหวั่น
หนึ่งเดียว คน ๆ นั้น คือแม่

** รักของแม่ที่ยิ่งใหญ่ สอนให้เชื่อความดี
สิ่งใดที่ลูกมี ลูกต้องรู้จักให้แบ่งปัน
รักของแม่ล้ำค่า กว้างกว่าฟ้าและพื้นดินนั้น
ถ้าลูกรักแม่เหมือนกัน ลูกต้องรู้จักรักผู้อื่น
ผ่านคืนวันเด็กน้อย
วัยเคลื่อนคล้อยฉับเป็นผู้ใหญ่
จดใจจำเอาไว้ในทุกคำที่แม่พร่ำสอน
ให้อภัยคนพลั้ง คอยปลอบโยนผู้คนร้าวรอน
ช่วยคนที่เดือดร้อน ทำตามคำสอนของพ่อแม่
(ซ้ำ *, **)

เพราะลูกรักแม่เหลือเกิน
ลูกจึงรักมนุษย์ทุกคน

*****

รักใดไม่เท่าพ่อ CROCODILE JUNIOR

รักที่ยิ่งใหญ่

มาथा

ฮ่า .....

จดจำไว้ในความทรงจำ
 สิ่งใดที่พ่อทำ นั้นทำเพื่อเรา
 ในบางครั้ง ยามที่เราเศร้า
 คอยปลุกเร้า ให้ก้าวต่อไป
 เพื่อลูกน้อย พ่อทำทุกอย่าง
 ให้ลูกรัก กินอยู่สบาย
 ลูกสัญญา ไม่ทำให้พ่อเสียใจ
 เป็นคนดี มีค่าของสังคม

* สองแขนพ่อคอยอุ้มชู
 ลูกรู้บางครั้งไม่เชื่อฟัง
 ทุกอย่าง ลูกคือความหวัง
 พลาดพลังพ่อคอยปลอบใจ

ไม่มีรักใดใดเทียมเท่า
 รักที่พ่อให้เรา ไม่หวังสิ่งใด
 ลูกได้รู้ พ่อลำบากเพื่อใคร
 เลี้ยงลูกน้อย เติบโตใหญ่เป็นคนดี

ฮ่า .....

(ซ้ำ *)

ลูกได้รู้ พ่อลำบากเพื่อใคร
 เลี้ยงลูกน้อย เติบโตใหญ่เป็นคนดี

รักแม่คือรักที่ยิ่งใหญ่

นานแค่ไหนแม่ยังห่วงใยไม่มีโรยรา
 ยามลูก ๆ เติบโตตามกัน
 สร้างฝันให้ลูกนั้นมั่นคง

อดทนอดออดอมอดมออุ้มชู
 เลี้ยงดูให้ลูกรู้วิชา
 ปรารถนาให้ลูกนั้นได้ดี

* ส่งเสียให้ลูก ๆ ได้เล่าเรียน
 ได้อ่านเขียนเรียนรู้อวิชา
 เติบโตจนจบการศึกษา
 ลูกหายหน้าจากไปทำงาน

** ผ่านหนาวก็ร้อนก็ฝน
 ลูกสืบคนแม่ยังเลี้ยงได้
 แม่คนเดียวลูกเลี้ยงไม่ไหว
 ลูกหายไปไม่ยอมดูแล
 (ซ้ำ *, **)

รักแม่คือรักที่ยิ่งใหญ่

นานแค่ไหนแม่ยังห่วงใยไม่มีโรยรา
 ออย่าหลงลืมตัวเหมือนวัวลืมตีน

*****

*****

ลูกชายของแม่

ฤทธิพร อินสว่าง

เปล่าเปลี่ยวในหัวใจ ก้าวเดินไปบนทางฝัน
ก็คืนวันผ่านฝัน จันจากบ้าน
จากอ้อมแขนของแม่ สู่อ้อมแขนของเมือง
เด็กหนุ่มจากแดนไกล มาเพื่อค้นหา

ผ่านทางชีวิตมาครึ่งทาง
ล้มลุกมาตั้งกี่ครั้ง
เรียนรู้ที่จะผิตหวังกับหยาดน้ำตา
ผ่านผู้คนมากมาย ผ่านเรื่องราวและปัญหา
สอนฉันให้รู้ว่าชีวิตยังต้องไป
ก็ร้อยพันความเหงา ก็หมั่นแสนความเศร้าใจ
สูญเสียสิ่งอันมากมาย แลกมาเพื่อวันนี้

จงอยู่เพื่อฝันเพื่อวันที่ใฝ่หา
ทุกข์เพียงใดอย่ายอมแพ้
เข้มแข็งสิลูกชายของแม่
อย่าอ่อนแออะไร

คือถ้อยคำของแม่ จำไว้จนขึ้นใจ
แม่จำอีกนานแค่ไหน ความฝันจะเป็นจริง

* เปล่าเปลี่ยวในหัวใจ สู้ออกไปจนความฝัน
และความจริงมาพบกัน แล้วฉันจะกลับบ้าน

(ซ้ำ * 2 ครั้ง)

*****

ลูกผู้ชาย

สันติภาพ

ก้าวหนึ่งชีวิตที่พลาดพลั้ง ไชยหลงทาง
ดังกระแสน้ำที่เชี่ยววหลากไหล
ปิดบังความคิดเลือกเอาใจตนเป็นใหญ่
ไม่ฟังใครไม่สนใจ ...

ติดในวงล้อมที่มีดมนไว้แสงสว่าง
ขาดคนชี้แนวทางให้เห็น
ปลดปล่อยชีวิต ล่องลอยไปอย่างที่เป็น
ความทุกข์เข็ญปกคลุมครอบงำ

ลูกผู้ชายของแม่ประสบการณ์ยังน้อย
ดวงดาวที่สอยไม่ได้ตั้งใจ
ลูกผู้ชายของแม่ประสบการณ์ยังน้อย
แม่ช่วยเฝ้าคอยนำทางสดใส

เมื่อก่อนเคยคิดว่าไม่มีใครเลยเฝ้าดู
เพิ่งได้รู้ความจริงจากใจ
แม่แบกภาระของครอบครัว
น้องยังเยาว์วัย ใจที่ร้ายสลายสิ้นไป

ลูกผู้ชายของแม่ตั้งแต่ววันนี้
อยากเป็นคนดีที่แม่ตั้งใจ
ลูกผู้ชายของแม่ตั้งแต่บัดนี้
มุ่งทำความดีให้ถึงจุดหมาย (ซ้ำ *)
มีความจนเป็นเดิมพัน มีความฝันรอพิสูจน์
มีคำแม่มาเป็นครู ให้รับรู้ สู่ สู่ สู่ (ซ้ำ *)

*****

ลูกพ่อ อุเทน พรหมมินทร์

เมื่อยังเด็ก ใครต่อใครก็ถาม
ว่าโตขึ้นจะเป็นอะไร
ตอบไป ว่าที่ฝันที่ใฝ่
จะเป็นเหมือนกับที่พ่อเป็น

จากวันนั้น เลยล่วงมาวันนี้
ไม่ว่าโลกหมุนไปนานเท่าไร
พ่อยังคงอยู่กลางหัวใจ
ตั้งตะวันที่ยังคงส่องแสง

* หากตัวฉัน ได้เป็นแค่ครึ่งของพ่อ
แค่นั้นก็พอ พอแล้วกับชีวิตนี้
จะทุ่มจะเท จะตั้งใจเป็นคนดี
ให้สมศักดิ์ศรี ที่เป็นลูกชายของพ่อ
(ซ้่า *)

คำที่พ่อเคยพรั่า ทุกคำจดจำเอาไว้
เตือนและย้ำในใจ เกิดมาแล้วต้องทำความดี
และวันนี้ ถ้ายังมีใครถาม
ถ้าจากนี้ฉันจะเป็นอะไร
จะตอบไป ว่าอีกนานเท่าไร
ก็จะเป็นลูกของพ่อคนเดิม

จะตอบไป ว่าอีกนานเท่าไร
ก็จะเป็นลูกของพ่อคนเดิม

*****

ลูกแม่ค้าขนมจีน คนสองหน้า

ตั้งแต่เช้า แม่ไปตลาด กระจุงกระจาด
ข้าวของเครื่องใช้เตรียมใส่สามล้อ
สองคนช่วยกัน พ่อคนขยันช่วยกันสานทำต่อ
ไม่เคยรีรอออกรถสามล้อรีบไปจัดร้าน

ตั้งแต่เช้า ต้องไปโรงเรียน ตั้งใจอ่านเขียน
เรียนรู้อะไรก็ตั้งใจ พ่อแม่ทำงาน
หาเงินส่งเรียนเหนื่อยแทบขาดใจ
จดจำเอาไว้ ที่แม่สั่งสอนให้เป็นคนดี

* ขนมจีนเจ้าเก่า คู่กับน้ำยา
เกิดเป็นลูกแม่ค้าไม่เคยอายใคร
สิ่งที่แลเห็นคือความภูมิใจ
แม่ไม่เอาเปรียบใคร แม่ไม่คิดโกงคน

** ถึงจะเหน็ดเหนื่อย ก็ไม่เคยบ่น
ลำบากสู้ทน ขอเพียงตั้งใจ
จึงมีความหวังเปี่ยมล้นเต็มใจ
จดจำเอาไว้ใส่ใจตลอดมา

*** ไฉนยังฝันถึงวันต่อไป มุ่งมั่นในใจ
สร้างสรรค์ความฝันตั้งใจใฝ่หา
ก้าวเดินต่อไป ให้ถึงจุดหมายแม้จะเหนื่อยล้า
หากมีวันไหนได้ตีขึ้นมา
ไม่หลงลืมหรืออกว่าเป็นลูกแม่ค้าขนมจีน
(ซ้่า *, **, ***)

*****

ลูกยังไม่ท้อ

จิระศักดิ์ ปานพุ่ม

อยู่ ๆ ก็รู้สึกกลัวขึ้นจับจิต
อยู่ ๆ คิดถึงชีวิตที่ผ่านมา
สุข ทุกข์ หนาว ร้อน อากาศ
ยังกรุ่นว่าเพิ่งจะผ่านนาที

อยู่ ๆ ก็คิดถึงระยะห่าง
จากบ้าน จากมาตั้งนานหลายปี
ผจญภัยในเมืองใหญ่เมืองนี้
ไม่มีแม่พ่อคอยเคียงปรึกษา

* ลูกยังแกร่งไม่ท้อ ... ไม่ถอย
ใจยังคิดถึงรอยทางกลับบ้าน
จะขอทำตามที่ไม่ที่ฝัน
ให้มันเป็นจริงให้ได้ก่อน
แล้วจะยอมกลับบ้านเรา
กราบเท้าแทนพระองค์
(ซ้ำ *)

แล้วลูกจะยอมกลับบ้านเรา
กราบเท้าแทนพระองค์

*****

ลูกอยากบอก

พงษ์สิทธิ์ คัมภีร์

อยากรับความอบอุ่น อบอุ่นของความรัก
แม่พ่อได้พุ่มพัก อุ้มชูดูแล
หัวใจพ่อแม่ คือลูกคนนี้
อยากให้ลูกได้ดีเชิดหน้าชูตา
ส่งเสียให้ทุกบาท หยาดเหงื่อและแรงงาน
พลาผลาญพลังงาน ถึงซาร์ทั้งสองคน
หวังในตัวลูกจน ฝากสิ้นทุกอย่าง
กลัวพ่อแม่ฝันค้าง

* ลูกอยากบอก อยากบอก
ถึงความรู้สึกข้างใน
ว่าพ่อแม่จำ ถ้าผิดหวังใด ๆ
ลูกคงต้องกลายเป็นคนชั่วฉล
(ซ้ำ *)

จะตายให้หายเจ็บ จากทุกข์ที่แบกหวัง
ครอบครัวคงจบพัง จิตใจล่มสลาย

** เราตายแค่ผ่านไป ข้างหลังยิ่งกว่าตาย
ลูกจะไม่ทำร้ายใคร ๆ มากกว่านี้
(ซ้ำ **)

*****

สองเฒ่า

จรัล มโนเพ็ชร

สองมือแม่

อ้อย กะท้อน

ลมพัดดอกคำฝอย ปลิวลอยหล่นซ้อน
ฟ้าแดงยามแสงอ่อน หม่นเศร้า
บนบ้านหอเฮื่อน สองเฒ่านั่งอิงเสาไม้
ปล่อยหม้อแกงต้มอยู่บนเตาไฟ
บ่ไปสนใจ เกี่ยวข้อง
ละว้าควายเดินมุ่น สุนอยู่นอกกอง
บ่ไปจูงกองไล่มากินน้ำ
โถมไฟบ่ตาม มีดแล้ว
อกเฒ่า หม่นเหงาหงอย ใ้หน้อยอี่หล้า
หนีนาไปเมืองนอก เมืองแก้ว
ลืมเฒ่าสองคนเสียแล้ว บ่เคยหุงหา
เป็นลมป่วยไข้ บ่มีไผยา
ดินมืออ่อนล้า หง่อมเฒ่า
สายลมเป็นเดือนสอง เกิดเป็นภาพเงา
เห็นคนสองเฒ่ากำมือกันไว้
น้ำตารินไหล อาบแก้ม

*****

มีอน้อย ๆ แม่คอยอุ้มชู
แม่เฝ้ามองดูไม่ห่างไปไหน
แม่เฝ้าปลอบขวัญ ยามลูกหลับไหล
ไม่ยอมห่างไกลไปจากสายตา

มีอน้อย ๆ ของแม่ล้ำค่า
อุ้มชูลูกมาแต่เล็กเด็กแดง
จนลูกเติบโตใหญ่ ด้วยน้ำพักน้ำแรง
ด้วยใจที่แกร่งของแม่ถักทอ

* เมื่อลูกรักเป็นดังดวงใจ
เป็นดังสายใยไซ้ทองคล้องคอ
ทุกหยาดหยดสายเลือดเกิดก่อ
หล่อเลี้ยงถักทอ เป็นน้ำนมให้ลูกดื่มกิน

** อุ่นใด ๆ ไม่อุ่นอิม
เท่าอุ่นรอยยิ้มที่แม่อาทร
อุ่นความรักและอาทร
อุ่นลูกหลับนอน พักผ่อนหนุนตักแม่
อิมมี.....

(ซ้ำ *, **)

อุ่นลูกหลับนอนพักผ่อนหนุนตักแม่

*****

หวังของพ่อแม่

สันติภาพ

ให้คนคนหนึ่ง ด.ญ.กชกร สมบูรณ์านนท์

ฉันจากบ้านมา เพื่อการศึกษา
พ่อแม่ส่งมาเล่าเรียน
ให้มาต่อสู้ ให้หาประสบการณ์
ให้คิดค้นหานำพาสู่จุดหมาย

ก้าวแรกที่เรามาดัง
จิตใจคำนึงถึงความหวัง พ่อแม่ส่งใจให้กำลัง
ท่านอยากให้มีความรู้ มีการศึกษา
หนทางข้างหน้าจะมีสิ่งที่ยิ่ง

ส่งเข้าเรียนโรงเรียนแห่งนั้น (ฮู...)
ให้ตั้งใจเรียนวิชาเหล่านั้น (ฮู...)
สอบแข่งขันวิชาเหล่านั้น
เพื่อความหวังของพ่อแม่ท่านตั้งใจ (ฮู...)
และความหวังของเราที่ได้ตั้งใจไว้ (ฮู...)
จบออกไปได้มีวิชาติดตัว

ช่วงวันเวลาที่ผ่านไป จิตใจเปลี่ยนแปลง
มีสิ่งแทรกแซงจงใจ คบหาเพื่อนฝูง
งูมือกันไป หลงสิ่งมมายทำลายสิ่งที่ยิ่ง

ไม่เข้าเรียนโรงเรียนแห่งนั้น (ฮู...)
ไม่ตั้งใจเรียนวิชาเหล่านั้น (ฮู...)
สอบแข่งขันวิชาเหล่านั้น
หมดความหวังของพ่อแม่ท่านตั้งใจ (ฮู...)
จบความหวังของเราที่ได้ตั้งใจไว้ (ฮู...)
(ซึก้า *)

สิ่งสุดท้ายไม่มีวิชาติดตัว

อยากจะขอมอบเพลงซึกเพลงหนึ่ง
แทนถ้อยคำในใจและความหมายนานา
บทเพลงเพลงนี้ให้คน ๆ หนึ่ง
คนซึ่งทุ่มเทใจให้ชีวิตกับฉันมา
จากเดือนเป็นปีไม่มีวันห่าง
เฝ้าติดตามดูแลเรื่อยมา
เป็นคน ๆ เดียวที่ช่วยซับน้ำตา
เมื่ออ่อนล้าเมื่อใจร้าวราน
จากวันนั้นเมื่อวันฉันเริ่มเดิน
มีสองมือประคองไม่ให้ล้มชมนาน
จวบจนวันนี้ก็ยังเคียงข้าง
ยังให้ความอบอุ่นอย่างที่ฉันนั้นต้องการ
ยังคงคอยดูแลคอยให้กำลังใจ
และหวังใฝ่มานานแสนนาน
เป็นคน ๆ เดียวที่เห็นความสำคัญ
อยากให้ฉันนั้นเดินไปคว้าดาว
รักของคนอื่น ซ้ำมปีก็เปลี่ยนไป
รักนั้นวุ่นวาย มีทุกข์และผิดหวัง
แต่รักแท้จริงจากคนนี้ เพื่อทุกอย่าง
ยังคงเดิมไม่เคยเปลี่ยนแปลง
บทเพลงนี้ตั้งใจให้คน ๆ หนึ่ง
คนซึ่งยอมเหน็ดเหนื่อยแต่ไม่หวังอะไร
เพื่อคงความหมายคำว่าแม่
คำแค่เพียงคำเดียวแต่ความหมายล้ำค่า
เหลือเกิน .. อยู่เหนือใคร

*****

อยากกลับบ้าน

ธนพล อินทฤทธิ์

อิมอุ๋น

ศุ บุญเลี้ยง

ตะวัน .. จะค้ำลง ใจ .. กลับหวนหา
บ้านที่ฉันไกล จากมาลับตา
บ้านนี้ .. อยู่ดี .. อย่างไร

อยู่ในเมืองวุ่นวาย เบื่อหน่ายชีวิต
หลับตาถอนใจ อยากจะหนีไกล
ให้พ้น .. เหมือนคนหมดไฟ

* คีนี่ฟ้า .. ไร้ดาวมืดมน
เหมือนดังคน .. ไม่มี .. ที่ไป
ใจฉันคิด .. ขึ้นมาเมื่อไหร่ น้ำตาเอ่อทุกที

** ปลอบใจ .. ตัวเราเองไว้อยู่เสมอ
อย่าไปท้อใจ สู้ไป .. มีคนข้างหลัง .. ยังคอย
*** ขวากหนาม .. คือแรงชีวิตผลักดัน
สู่ความฝันอันยิ่งใหญ่ รู้ .. ในใจอยู่เสมอ
ดวงชะตาขีดไว้ให้ฝ่าฟัน
(ซ้ำ * , ** , ***)

รู้ .. ในใจอยู่เสมอ ดวงชะตาขีดไว้ให้ฝ่าฟัน

*****

อุ๋นใด ๆ โลกนี้มีมีเทียบเทียม
อุ๋นออกอ้อมแขนอ้อมกอดแม่ตระกอง
รักเจ้าจึงปลุก รักลูกแม่ยอมห่วงใย
ไม่อยากจะจากไปไกล แม้เพียงครึ่งวัน

* ให้กายเราใกล้กัน ให้ดวงตาใกล้ตา
ให้ดวงใจเราสองเชื่อมโยงผูกพัน

อุ๋นใด ๆ โลกนี้มีมีเทียบเทียม
อ้อมอกอ้อมใจ อ้อมรักลูกหลับนอน
น่านมจากอก อาหารของความอาทร
แม่พรา่เตือนพรา่สอน สอนสั่ง

** ให้เจ้าเป็นเด็กดี ให้เจ้ามีพลัง
ให้เจ้าเป็นความหวังของแม่ต่อไป

*** ไซ้เพียงอิมท้อง
ที่ลูกรำร้องเพราะต้องการไออุ๋น
อุ๋นไอรัก อุ๋นละมุน
ขอน่านมอุ๋นจากอกให้ลูกดื่มกิน
(ซ้ำ * , ** , ***)

*****

อุ้นไอรัก

ประกาศิต

ไอน้องชาย

SMELL

เติบโตมาผ่านคืนและวัน
เรียนรู้กันและกันเรื่อยมา
อุ้นไอรักจากกรรมมารดา
สู่วันเวลาที่ลืมหืมตาดูโลก

ขอให้เธอเติบโตกล้าแข็งแกร่ง
อย่ามีภัยใดเข้ามาแทรกแซง
อุ้นไอรักจักคงสำแดง
เป็นริ้วแรงแห่งใจให้เธอ

* เหนื่อยปานใดให้ไอรักอุ้น
ดักละมุนให้เธอหนุนนอน
หลับตาลงพักกายและใจเสียก่อน
ให้นอนผ่านวันเต็มวัย

** จะกี่เดือนปีล่วงเลยไป
จะกี่วัยที่เปลี่ยนแปลงมา
(ซ้ำ *, **)

อุ้นไอรักยังทรงคุณค่า
แม้เวลาจะผ่านเลยไปเนิ่นนาน

*****

เราเองก็หวัง อยากไป ๆ ให้ถึง ถึงวันที่ห่างไกล
ห่างไกลไม่เคยเห็น เปิดตาก็ก้อปาก
กัดฟันอยู่ตรงนี้ ชีวิตเหมือนกำหนด
ขีดมาให้เราหวัง ให้รู้ ...

ลุ่มก็ยังมีฝัน หัดยืนอย่างอ่อนล้า
ต่างมองก็รู้ว่า อีกคราต้องสู้ไป
วันนี้และวันก่อน ยังคงอย่างนี้ใหม่
หากแค่ไม่เข้าใจ และวันที่โหดร้ายมันจะมา

* มาพรากเราห่างไกล
ห่างสายสัมพันธ์ที่ผ่านมา
อย่าให้เราไกลห่าง
** วันที่โดดเดี่ยว ถนนที่เงียบเหงา
คืนที่ว่างเปล่า ซอนเร้นอยู่มากมาย
ทางของนักสู้ ต้องมีอยู่ซีกสาย
โลกนี้ยังทำทนาย ขีดมาให้เราหวัง
ให้รู้ .. ไอน้องชาย

พี่ก็ยังอยู่ ในที่ ๆ พี่ฝัน
ส่วนแกก็คงมัน กับวันที่หวังไว้
แม้จะลำบากอยากเพียงให้ได้รู้
หากเราไม่คิดสู้ และวันที่โหดร้ายมันจะมา
(ซ้ำ *)
(ซ้ำ **)

*****

ไอ้ลูกชาย

ปิ่น

HERO

ไพศาล ประสานพงษ์

ก็วันนี้คืนที่คอยเฝ้าดู ไม่รู้ทำไม
พ่อดูลับสน พ่อดูแปลกไปห้วงโยนัทึกหนา
แอบมองสบตาที่พอจะรู้ คุณคล้ายกลุ่มใจ
พ่อก็มีปัญหาอะไรใช่ไหม ช่วยออกมาให้รู้

* มานั่งคุย นั่งคุย คุยกับผม ผมช่วยได้
มีอะไร อะไรพ่อระบาย ผมรอจะฟัง
มานั่งคุย นั่งคุย จะหนักหนา ซักเท่าไร
พ่อยังมีลูกชายอยู่ตรงนี้
(ไม่เห็นเป็นไร นั่งคุยกับผม)

พูดคุณสักคำพ่อคงจะหาย ดีร้ายช่างมัน
จะมีที่รู้ แค่เราเท่านั้น แคบอกกันให้รู้
(ซ้า *)
(ซ้า **)

*****

ก็ปีมาแล้ว พ่อไม่เคยจะหยุด
ก็ปีมาแล้ว พ่อทุ่มเททำมา
คือสิ่งที่เห็น คุณเคยสายตา
คือภาพที่ฝัง ลึกลงในหัวใจ

ที่พ่อทำไว้ นับเท่าไรก็ไม่หมด
ที่พ่อทำไว้ งดงามยิ่งใหญ
ลูกก็ไม่รู้ พ่อทำได้ยังไง
แต่ลูกจะขอ ก้าวตามพ่อไป

เมื่อพ่อเป็นดัง เช่นดวงตะวันที่ยิ่งใหญ่
ให้โลกสดใส ในทุกวันมา
และลูกคนนี้ ที่เป็นแค่เม็ดตัวหนึ่ง
ก็จะเดินตาม ตามตะวันไปสุดฟ้า

* ถึงเล็กก็เล็ก เล็กก็แค่ตัว ถึงจะเล็กก็ไม่กลัว
ขอให้รู้ลึกๆ ก็มีใจ (ขอให้รู้ว่าใจใหญ่เท่าฟ้า)
ถึงมดก็มด มดก็แค่ตัว ถึงจะเล็กก็สู้ตาย
ขอให้รู้ว่าใจ ใหญ่เท่าฟ้า ...
(ให้โลกได้รู้จัก ซุปเปอร์มด)

*****

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาว ชุติมา เพ็งสุทธิ เกิดเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ.2520 ที่ จังหวัด นครศรีธรรมราช จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และจบ การศึกษาระดับปริญญาตรี จากภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการ ประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ.2544

ปัจจุบัน ทำงานในตำแหน่ง เลขานุการบริหาร และวิทยากรพิเศษ บริษัท กิฟฟารีน สกายไลน์ ยูนิตี้ จำกัด